

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/654/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614200844
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614200844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Ferkovej vo veci žalobkyne Y. U., T., L. Č.. XXX, zast. JUDr. Monikou Marianovič, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Urbánkova 1562/6, proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho č. 16, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 4C/15/2014-53 z 24.3.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX A. XX.X.XXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v celkovej výške 206,42 eur na účet jej právnej zástupkyne JUDr. Moniky Marianovič a zaplatiť štátu na účet súdu na súdnom poplatku 99,50 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonávaným dokazovaním zistil, že účastníci konania uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX XX.X.XXXX, že na základe zmluvy o úvere bol žalobkyni schválený revolvingový úver vo výške 1.500,-- eur so splatnosťou úveru po dobu 42 mesiacov, s výškou mesačnej splátky úveru 80,37 eur. Dátum splatnosti prvej splátky úveru bol stanovený na XX.XX.XXXX a poslednej XX.X.XXXX. Bola dohodnutá mesačná periodicita splácania úveru. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie ročnej priemernej miery nákladov na 66,42% pri priemernej RPMN ku dňu podpisu zmluvy 45,60%. Žalobkyni bola schválená výška revolvingu 902,92 eur pri úverovom limite 1.500,-- eur s tým, že celková čiastka, ktorú musí uhradiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola stanovená na 3.375,54 eur. Spolu s úverovou zmluvou uzavretou účastníkmi konania XX.X.XXXX, bola účastníkmi konania uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Táto dohoda nie je súčasťou úverovej zmluvy a nenachádza sa na tej istej listine. Úverová zmluva aj dohoda o zrážkach zo mzdy sú typickými formulárovými zmluvami písanými malými písmenami s množstvom nečitateľného textu. Na základe uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný X.X.XXXX požiadal zamestnávateľa žalobkyne Fakultnú nemocnicu L. Pasteura Košice (v súčasnosti je názov zamestnávateľa Univerzitná nemocnica L. Pasteura Košice) o vykonávanie zrážok z dôvodu, že žalobkyňa meškala s úhradou jednej splátky. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne mal preukázané, že ku dňu XX.X.XXXX bola žalobkyni na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola používaná ako variabilný symbol platby zrazená suma 642,96 eur. Ďalej reprodukoval obsah výpovede žalobkyne na pojednávaní 24.3.2014 (zápisnica na čl. 29). Z karty klienta s dátumom tlače XX.XX.XXXX

zistil, že žalobkyni bola poskytnutá čiastka 1.500,-- eur, avšak vyplatená jej bola čiastka 748,75 eur, z čoho splatila 482,85 eur a zostáva jej doplatiť 2.892,69 eur. V karte klienta sa uvádza dlh ku dňu podania žaloby (zrejme má žalovaný úmysel žalobkyňu žalovať) 2.892,69 eur, pričom eviduje poplatok za rozhodcu 32,40 eur, poplatok právnikovi 428,46 eur. Vychádzajúc z § 551 ods. 1,2, § 37 ods. 1, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, § 54 ods.1 Obč.zák., Smernice Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 80 a § 153 ods. 3,4 O.s.p., § 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993, § 497 Obch. zák. (ich znenie citoval) urobil záver, že v danom prípade naliehavý právny záujem žalobkyne je preukázaný tým, že žalovaný reálne plnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza a môže aj v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek rozhodnutia súdu, alebo inej inštitúcie) k zásahu do majetkovej sféry žalobkyne, pričom jej zamestnávateľ bude musieť rešpektovať uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy a žalovaný sa môže na úkor žalobkyne takto bezdôvodne obohacovať. Poukázal na to, že žalobkyňa sa iným spôsobom ako žalobou na súde zmeny tohto stavu nemôže domôcť. Vychádzajúc z § 80 O.s.p. zhodnotil, že žalobkyňa preukázala naliehavosť právneho záujmu na určovacej žalobe, ktorou má súd určiť, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Uviedol, že v deň podpisu zmluvy o revolvingovom úvere žalobkyňa podpísala na zvláštnej listine aj dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú v zmysle § 551 Obč. zák., podľa ktorej súhlasila, aby jej boli vykonané zrážky zo mzdy, a to minimálne vo výške mesačnej splátky uvedenej v zmluve o úvere, že predmetnou dohodou súhlasila, že veriteľ je oprávnený túto dohodu predložiť zamestnávateľovi kedykoľvek v priebehu platnosti zmluvy o úvere. Z dokazovania mal preukázané, že zmluva o úvere je tzv. štandardná, alebo formulárová zmluva a ide o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Obč. zák.. Urobil záver, že uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy je spotrebiteľ nútený kedykoľvek v platnosti zmluvy strieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslennej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly uplatnenej veriteľom na základe neprijateľných klauzúl, resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok. Poukázal na ustálenú judikatúru, že systém ochrany spotrebiteľov zavedený Smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom, alebo dodávateľom, nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávajúcu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Zdôraznil, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, rozhodujúce teda je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. V danom prípade poukázal na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21. 1. 2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179 ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Obč. zák. je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s § 53 Obč. zák., keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Okrem toho poukázal na skutočnosť, že zmluva o revolvingovom úvere z XX.X.XXXX obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky napr. v bode 8.1. Uviedol, že podľa dohody bolo dojednané, že za možnosť odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je žalobkyňa povinná uhradiť poplatok vo výške 215,73 eur a odklad akýchkoľvek splátok revolvingu poplatok vo výške 192,08 eur. Z rozsudku Okresného súdu (ďalej len OS) Stará Ľubovňa 6C/55/2013-79 z 10.2.2014 zistil, že poplatok za možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, že v tomto konaní bol na strane odporcu označený taktiež žalovaný účastník, že dohodou o zrážkach zo mzdy bola dohodnutá splatnosť aj tohto poplatku určeného na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a zabezpečená vymoženosť tohto finančného plnenia. Urobil záver, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi konania, ktorá zabezpečovala peňažné plnenie zo zmluvy o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať napriek tomu, že dohoda o zrážkach zo mzdy a zmluva o revolvingovom úvere sa nenachádzajú na jednej listine a neobsahujú iba jeden podpis žalobkyne, že podpisom zmluvy sa dobrovoľne podrobila vykonávaným zrážkam, bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Nakoľko uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných

právnych úkonov, zastával názor, že spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly, prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa a z uvedeného dôvodu dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 až 6 Obč. zák. a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na § 149 O.s.p. a ich náhradu priznal žalobkyni, ktorá mala v konaní plný úspech. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zast., v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platom znení priznal náhradu trov právneho zast. za dva úkony a to príprava a prevzatie zast. z 12.3.2014, účasť na pojednávaní 24.3.2014 ako 1/3 výpočtového základu (§ 11 ods. 1) po 61,87 eur a režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. 2 x 8,04 eur, t.j. 16,08 eur. Priznal žalobkyni na účet jej zást. aj náhradu cestovných výdavkov podľa zák.č. 283/2002 na pojednávaní 24.3.2014 Košice - Spišská Nová Ves a späť 2 x 97 km, t.j. 194 km. 17,75 eur a náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR za každú aj začatú polhodinu 1/60 výpočtového základu t.j. 13,40 eur za 6 polhodín 80,04 eur, pričom jej zást. žiadala z priznať iba polovicu náhrady za stratu času, t.j. 40,02 eur. Náhrada trov právneho zast. bola celkom 206,42 eur (123,74 + 16,80 + 8,83 + 17,75 + 40,02). Konštatoval, že žalobkyňa je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení oslobodená od platenia súdnych poplatkov, preto žalovaný je povinný zaplatiť štátu na jeho účet z titulu súdneho poplatku 99,50 eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie žalovaný. V odvolaní poukázal na to, že podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. predmet plnenia objektívne nepredstavuje žiadne plnenie z neprijateľnej podmienky a preto argumentácia zdôvodňujúca neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy stráca opodstatnenie a tým aj vyhlásenie celej dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú. Ak totiž súd neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy vyhodnotil na základe povahy neprijateľných nárokov, ktoré by mali byť prostredníctvom vykonaných zrážok uspokojené, potom v prípade základného nároku, ktorý má byť takto uspokojený - istina úveru - posúdenie zo strany súdu odporuje relevantná právna úprava a rozhodnutie je v rozpore so zákonom. Poukázal na to, že z rozsudku nie je zistiteľné, v čom spočíva neprijateľnosť dohody vo vzťahu k tým nárokom, ktoré ex lége povahu neprijateľného plnenia (ako predmet plnenia, cena) nikdy mať nemôžu. K záveru súdu, že neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy odôvodňuje proces zrážok zo mzdy, ktoré sa môžu realizovať bez toho, aby ich vykonávanie bolo podrobené súdnej kontrole uviedol, že mechanizmus vykonávania zrážok zo mzdy určuje zákon (§ 551 Obč. zák.) ktorý nastavuje limity a hranice, v ktorých je možné zrážky zo mzdy vykonávať, že zdôvodnenie neprijateľnosti dohody len spôsobom vykonávania zrážok, ktorý je daný ale zákonom zo mzdy je popieranie zákonného textu. Tvrdil, že takýmto spôsobom súd rozhoduje contra lége, k čomu mu žiadne zákonné ustanovenie nedáva legitimitu, že súd neoznačil rozhodnutie, ani žiadne zákonné ust., podľa ktorého predpokladom výkonu zrážok zo mzdy má byť predchádzajúce posúdenie súdom, že ak súd vyžaduje takúto podmienku, potom by mal uviesť konkrétne ust. zákona, ktoré to určuje, že v opačnom prípade ide o svojvoľnú požiadavku, ktorá je bez právnej legitimity a opory v zákone. K argumentom súdu ohľadom odkazu na čl. VIII, bod 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere konštatoval, že závery súdu sú v tomto smere mylné, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy nikdy nie je možné vykonávať zrážky zo mzdy pre účely úhrady odmeny za uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy, že ak by sa konajúci súd oboznámil s obsahom predmetného čl., potom by zistil, že daná odmena je uhrádzaná započítaním pri poskytnutí úveru, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy objektívne nemôže nastať stav tvrdený súdom, aby sa na základe dohody a zrážok zo mzdy mohla uhrádzať odplata podľa dohody o poskytnutí služby. Ďalej tvrdil, že pokiaľ súd uvádza, že žalobkyňa bola nútená dohodu podpísať, nie je však zrejmé, z čoho by uvedené malo vyplývať, že prístup súdu k účastníkom nie je rovnaký, lebo súd v prospech žalobkyne posudzuje a hodnotí také skutočnosti, ktoré nemajú reálny podklad. Ďalej poukázal na zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré za neplatnú vyslovuje celú dohodu o zrážkach zo mzdy, lebo má predstavovať neprijateľnú podmienku (str. 8), že súčasne ale tvrdí (str. 9), že predmetná dohoda má obsahovať neprijateľnú podmienku, ktorá má nútiť spotrebiteľa podrobeniu sa zrážkam zo mzdy. Ďalej vytykal súdu, že výrok nezodpovedá zneniu § 80 písm. c) O.s.p. podľa ktorého sa neurčuje neplatnosť právneho úkonu, že zákon predpokladá iné určenie a tomu výrok súdu nezodpovedá. Uviedol, že odvolanie podával z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) a podľa §§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' k náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa, alternatívne rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd vo veci úplne zistil skutkový stav, že na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Navrhla rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov právneho zást. v odvolacom konaní 69,91 eur za písomné vyjadrenie k odvolaniu.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1 možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O. s. p. a rozsudok a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O. s. p., lebo sú vecne správne, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, ich odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody napadnutých rozhodnutí sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaniach.

Ani jeden zo žalovaných uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

V konaní nebola zistená žiadna vada uvedená v § 221 ods.1 O.s.p., v dôsledku ktorej by bolo potrebné rozsudok zrušiť, keďže odôvodnenie rozsudku spĺňa náležitosti riadneho a presvedčivého odôvodnenia, pričom nebolo zistené, aby žalovanému bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom, t.j., že procesný postup súdu alebo jeho rozhodnutie by boli také, že v ich dôsledku by nemohol uplatniť svoje konkrétne procesné práva priznané mu O.s.p.

K odôvodneniu napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o žalobcom namietanú nepreskúmateľnosť rozsudku a ohľadom rozporuplného stanoviska súdu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu žalobcu na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (§ 80 písm. c) O.s.p.) je potrebné uviesť, že v prejednávanej právnej veci ide o posúdenie nekalosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, akou dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi účastníkmi konania nesporene je. Právny režim jej úpravy a posudzovanie platnosti, resp. neplatnosti je odlišný od všeobecnej právnej úpravy, týkajúcej sa platnosti právnych úkonov, ktoré nemajú spotrebiteľský charakter, kedy sa vyžaduje preukázanie naliehavosti právneho záujmu na takomto určenie podľa § 80 písm. c) O.s.p. Neplatnosť uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy bezprostredne súvisí s neprijateľnosťou zmluvných podmienok. Je potrebné vziať zreteľ aj na ustálenú judikatúru Súdneho dvora, týkajúcu sa nekalých podmienok v spotrebiteľských veciach ohľadom povinnosti vnútroštátneho súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, čo je významným prvkom ochrany spotrebiteľa v práve EÚ a, že ak by vnútroštátne právo umožnilo veriteľovi obísť takéto preskúmavanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, jej užitočného účinku (effet utile).

Súd sa v odôvodnení rozsudku presvedčivo vyrovnal so všetkými skutkovými okolnosťami veci, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, ako vec právne posúdil, preto je jeho rozhodnutie presvedčivé.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický

rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O.s.p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov resp., ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis a správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobkyňa mala aj v odvolacom konaní plný úspech, preto by mal právo na náhradu jeho trov a to za vyjadrenie k odvolaniu, avšak odmena ani náhrada hotových výdavkov jeho zástupcu mu nemohla byť priznaná, lebo vyjadrenie neobsahuje nijaké procesne významné skutočnosti, z toho dôvodu trovy spojené s týmto úkonom nemožno považovať za potrebné na účelné uplatňovanie práva. Žalovaný nemal ani v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na ich náhradu.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.